

10- بر فرض عدم اطلاع رسانی حاکمیت که موجب انتشار ویروس شده است و یا عدم اتخاذ تصمیمات صحیح که انتشار ویروس را تسريع کرده است آیا امکان ضامن و مسئول شناختن حاکمیت وجود دارد یا خیر؟ 11- بر فرض کوتاهی دولت در عدم کنترل خروجی‌ها و یا اطلاع رسانی ناقص که موجب کم خطر جلوه دادن ویروس شده است آیا می‌توان مسئولیت بین المللی برای دولت در نظر گرفته در مورد وجه مسئولیت دولت - دین بودن یا نبودن دیه‌ای که دولت می‌پردازد؟ 12- بر فرض فرار ویروس از آزمایشگاه یک کشور مسئولیتی برای آن کشور می‌توان قالی شد؟ خصوصاً اقدامات آن آزمایشگاه برای کشف دارو یا خدمت به بشریت بوده باشد ... به بیان دیگر اینجا قاعده احسان جریان خواهد داشت یا نظریه ربسک و خطر و یا فرض و اماره مسئولیت حاکم بر قاعده احسان بوده و مانع از جریان آن است؟ با فرض پذیرش مسئولیت آن کشور از چه بایی است؟ 13- بر فرض حمله بیولوژیکی بودن ویروس نوع مسئولیت دولتی که اقدام به این امر کرده است از چه نوعی است؟ ایا اقدام مزبور از سخن جنایت علیه بشر است؟ نسل کشی است؟ جنایت جنگی است یا عنوان دیگری دارد؟ وجود حقوقی اقدام علیه دولت‌هایی که یک یا چند جانبی رسانیدن کمک‌های بشر دوستانه یا دارویی می‌شوند و یا به طور کلی مانع از اقدامات موثر دولت دیگر در کنترل بیماری می‌شوند چیست؟ 14- دیه کادر درمان که از طرفیت حاکمیت برای انجام امر مخاطر آمیز مامور می‌شوند و در هین انجام ماموریت فوت می‌نمایند آیا مسئولیت پرداخت دیه افزون بر این‌که شهید محسوب می‌شوند بر عهده حاکمیت می‌باشد یا خیر؟ 20- با توجه به خاصیت بیماری‌های واکیردار در انتقال آن تا چه حد ممکن است حقوق شهروندان را محدود ساخت از جمله منع آمد و رفت تطبیکی کارخانه‌ها و اتخاذ تصمیماتی از این قبیل تصمیمگیری در خصوص این قبیل تصمیمات قانوناً بر عهده کیست؟

پاسخ:

10- به نحو مطلق نمی‌توان عدم اطلاع رسانی یا عدم اتخاذ تصمیم صحیح اشخاص حقوقی دولتی و یا عمومی غیردولتی در انتشار ویروس کرونا می‌شود را به عنوان دلیلی برای ایجاد ضمن و مسؤول شناختن اشخاص مزبور تلقی کرد. قانونگذار در خصوص امکان ایجاد مسئولیت برای اشخاص حقوقی دولتی و یا عمومی غیردولتی، احکام خالص و متعددی را در قوانین مختلف از جمله ماده 11 قانون مسئولیت منزی مصوب 1339، تصریح ماده 20، ماده 141 و ماده 143 قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 پیش‌بینی کرده است. احراز مسئولیت بر مبنای این قوانین مستلزم رسیگی قضایی است. 11 و 12- احراز مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها بر اساس قواعد اولیه و ثانویه حقوق بین‌الملل صورت می‌پذیرد و به استناد ماده 5 قانون تصویب کنوانسیون سازمان ملل متحد در خصوص مصونیت‌های قضایی دولت‌ها و اموال آنها مصوب 1387 یک دولت در رابطه با خود و اموال خویش از صلاحیت محکم دولت دیگر با رعایت مفاد این کنوانسیون از مصونیت برخوردار است. 13- پرسش مطرح شده جنبه نظری داشته و پاسخگویی به آن خارج از وظایف اداره کل حقوقی است. ضمناً اخاطر نشان می‌شود احراز مسئولیت بین‌المللی دولت-ها بر اساس قواعد اولیه و ثانویه حقوق بین‌الملل صورت می‌پذیرد و در خصوص عناصر تشکیل‌دهنده جنایت علیه بشر، نسلکشی و جنایت جنگی مقرر ای که رسماً منتشر شده و تبیین‌کننده این جرایم باشد، در قوانین فعلی ایران وجود ندارد. 14- با توجه به قوانین جاری، فرض سوال از موارد پرداخت دیه از بیت‌المال نیست و فتوای نیز در مورد وجوب پرداخت دیه شهید از بیت‌المال در فقه امامیه و عامه ملاحظه نشده و اصولاً موضوع پرستش شخصاً از حکم پرداخت دیه از بیت‌المال خارج است؛ زیرا شهادت به نحوی که در فقه اسلامی مطرح است، از موضوع علت جهاد در راه خدا است و چون جهاد در هر دو قسم ابتدایی و دفاعی و لاجب کفایی است، برای مکلفی که ادای تکلیف می‌کند، فضایل جهاد در راه خدا قرار داده شده است که در آیت و روایت مربوط به جهاد نکر شده است. ضمناً در برخی کتب فقهی تنها در یک مورد دیه شهید بر عهده بیت‌المال قرار داده شده و آن هنگامی است که کفار برای غلبه بر مسلمانان اسریان مسلمان را به عنوان سیر انسانی در جلوی سپاه خود قرار داده باشند و مسلمانان برای جلوگیری از شکست مجبور به قتل آنها شوند. 20- تصمیم‌گیری در خصوص ایجاد محدودیت برای عوام مردم و یا تطبیکی بخشی از مشاغل و دیگر نهادهای قانونی نیصلاح باشد. در هر صورت حفظ جان عموم شهروندان بر سایر حقوق مطرح شده از جمله حق کسب و کار اولویت دارد و هر چند دولت در حد مقتور باید به گونه‌ای اتخاذ تصمیم کند که کمترین آثار و تبعات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای آحد جامعه به همراه داشته باشد، اما حفظ جان اشخاص نسبت به دیگر امور در اولویت است